

dagstur — opp Vårstigen og innover mot Knutshø, med andre ord tvers igjennom Nord-Europas rikeste fjellflora. Her bør alle T.T.s blomsterelskere benytte sjansen til å få en førsteklases innføring i fjellfloraens mange interessante temaer.

Det har videre vært stadig økende oppslutning om de turene som legges til åpnings- og avslutningshelgene på de betjente hyttene. Her har det blitt tradisjon at åpningsturen går til Gjevilvasshytta, mens avslutningsturen går til Nedalshytta. På disse helgaturene til de betjente hyttene er en jo også garantert å få rømmegrøt og spekemat som er tradisjonell lørdagsmiddag. På disse turene hvor man ligger i ro på hytta, kan deltakerne velge mellom mange aktiviteter. På den siste turen til Nedalshytta var det en svært så aktiv gruppe hvor de «toppomane» besteg både Storsylen og Storsola, mens andre som ikke hadde slike ambisjoner finkjemmet multemyrene eller prøvde fiskelykken i Nesjøen.

«Grensevandring» er et forholdsvis nytt innslag. Den er lagt opp slik at man vekselvis går på norske og svenske hytter. Første overnatting er på Blåhammarstugan, og den siste er på Nedalshytta. Finnes det fremdeles krefter igjen kan man på den såkalte hviledagen klatre opp på Storsylen og skue ut over hele det rutenettet som en har travet igjennom i de foregående dagene.

Til slutt må vi nevne forpåkseturene i Sylene og Trollheimen som uten sammenligning er de mest tradisjonsrike på turprogrammet. Det er stadig flere som vil gå disse turene, og i 1978 måtte vi sette opp en ekstra tur i Sylene. Den har siden vært fast i programmet, men selv om kapasiteten har øket vil vi oppfordre medlemmene til å være tidlig ute hvis de vil være sikre på å få plass.

Nord-Trøndelag Turistforening - i startgropa!

JORLEIF HATLING

Sammenlignet med vår nabo i sør, Trondhjems Turistforening, er Nord-Trøndelag Turistforening en ung og relativt nystartet forening. Den formelle dannelsen av foreninga skjedde den 30. november i 1972. 25 interesserte i fjellvandrere fra forskjellige steder i fylket var denne kvelden samlet til møte og Nord-Trøndelag Turistforening ble startet. 23 av de frammøtte tegnet seg allerede samme kveld som medlemmer av foreninga.

I vedtektene til foreninga heter det i paragraf 1 om formål med foreninga: «Nord-Trøndelag Turistforenings formål er å utvikle turlivet. Særlig skal foreninga fremme fjellvandring og ved forskjellige tiltak utbre kjennskap til land og folk. Ved opplysningsarbeide skal foreninga søke å gjøre turene interessante og givende. Disse formål søker foreninga å fremme ved:

- a) Bygging av hytter og andre tiltak for overnatting i fjelltraktene
- b) Vandring og merking av ruter og andre tiltak som kan lette og trygge ferdselen
- c) Rutebeskrivelser og andre publikasjoner
- d) Fellesturer og møter for medlemmene
- e) Støtte miljø- og naturverntiltak
- f) Å etablere lokale grupper som kan utføre arbeidet i en eller flere kommuner
- g) Andre tiltak som styret finner nyttig.»

Foreninga er selvsagt åpen for alle og enhver som ønsker å støtte opp om foreningas arbeide. Den daglige drift av foreninga ivaretas av et styre bestående av 7 medlemmer. Formannen og 2 medlemmer utgjør et arbeidsutvalg innenfor styret. Foreninga har årsmøtet som høyeste myndighet.

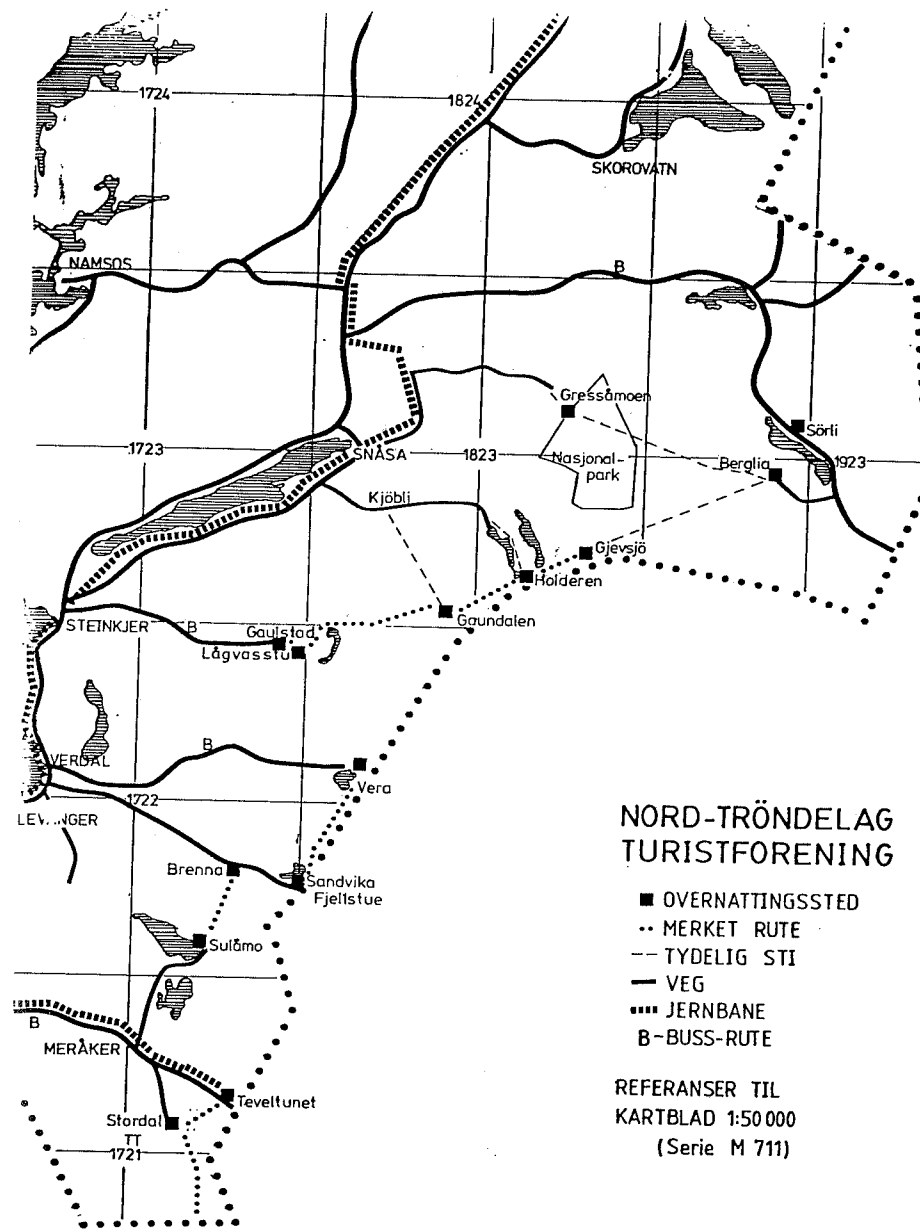
Bakgrunnen for dannelsen av foreninga må sees i sammenheng med den voksende interesse for fotvandring og friluftsliv. Det er derfor ikke å undres over at entusiastiske fjellvandrere også ville forsøke å tilrettelegge forholdene for fotvandring i de Nord-trønderske fjell. Nærliggende oppgaver i denne sammenheng ble da også drøftet på det konstituerende møte, bl.a. ble spørsmål som rutemerking, overnattingsmuligheter, avtaler med aktuelle overnattingssteder tatt opp på møtet.

Entusiastene i foreninga fikk erfare at det å organisere en ny forening medfører visse vansker. Etter å ha høstet erfaringer et par års tid ble foreninga i 1975 reorganisert. Det ble blant annet foretatt visse endringer med hensyn til styresammensetning og arbeidsutvalget. Som ny formann ble Modolf Sjøgaard valgt.

I arbeidsopplegget for foreninga ble arbeidet med rutemerking en viktig oppgave. Flere strekninger ble de påfølgende år merket. Det ble dessuten arbeidet aktivt for å få fram oversiktsmateriale for merkede ruter og strekninger i fjella i Nord-Trøndelag. Foreninga tar sikte på å få utarbeidet en brosjyre i 1980 med oversikt for merkede ruter og hvilke overnattingsmuligheter som foreligger.

En annen viktig arbeidsoppgave for foreninga har vært å forsøke å arbeide fram overnattingsmuligheter for fjellvandrere. Målsettinga for dette arbeidet har vært å få til et sammenhengende rutetilbud med overnattingsmuligheter fra fjellområdene i Meråker i sør og til Snåsa/Lierne i nord. Når det gjelder overnattingssteder vil foreninga i første rekke satse på allerede eksisterende muligheter som fjellgårder, pensjonater og hytter. Allerede for 1980 vil foreninga kunne tilby avtaler med en rekke slike steder.

Foreninga har i flere år syslet med tanken om å søke et samarbeid med andre foreninger. Aktuelle samarbeidspartnere i denne sammenheng var i første rekke Den Norske Turistforening og Trondhjems Turistforening. Etter en nærmere vurdering gikk styret i foreninga inn for en avtale med Trondhjems Turistforening. En samarbeidsavtale mellom disse to foreninger ble således inngått i august 1979. Rent geografisk er det klart at et slikt samarbeid må være av interesse. Et samarbeid vil dessuten kunne medvirke til å få en god

Kartet viser hvilke ruter og strekninger som er merket i Nord-Trøndelag pr. sommeren 1979.

ammenheng mellom ruter og rutenett i de to fylkene. Det er dessuten lagt opp til et **praktisk** samarbeid mellom foreningene på en rekke områder. Nord-Trøndelag Turistforening har således et sekretariatsamarbeid med TT om blant annet medlemskartotek, kontingent og regnskapsopplegg. En veletablert turistforening som Trondhjems Turistforening vil dessuten kunne bistå med assistanse og erfaringer på en rekke praktiske områder vedrørende rutemerking, bygging av hytter m.m.

Samarbeidet mellom foreningene innebærer også visse ytelser for medlemmene i de to foreninger. Medlemmer av begge foreninger betegnes «fellesmedlemmer» og har selvsagt fulle rettigheter i begge foreningers distrikt. Medlemmer i NTT kan fritt velge om de vil være fellesmedlem eller bare være tilsluttet NTT. (distriktsmedlem) I og med denne samarbeidsavtalen har NTT nå et medlemstall på 600 medlemmer iberegnet fellesmedlemmer. Samarbeidet med TT har så langt fungert utmerket, og intensjonene i samarbeidsavtalen er fulgt opp på en fin måte i praksis.

NTT står foran et krevende arbeid når det gjelder å bygge ut et tilbud for fotvandrere i fylket. Med de kontakter som allerede er etablert håper foreninga allerede sommeren 1980 å kunne tilby kvarteravtaler og en del hytter på sentrale steder langs rutene. Det tas sikte på å etablere sammenhengende muligheter for overnattingssteder i passene dagsetapper i fra Meråker i sør og til Snåsa/Lierne i nord.

Oppgavene er mange og til dels krevende for en nystartet forening. Det ligger imidlertid en utfordring i dette og dersom alt går etter vårt «handlingsprogram» burde det i løpet av en 3-års periode vært etablert et relativt godt tilbud for fotvandrere i fjellområdene Meråker - Snåsa.

Turisthytta på Bårdsgaarden

SIRI WAHL-OLSEN

Et gammelt eldhus av solid rundtømmer er Trondhjems Turistforenings «nyeste» hytte for fjellvandrere i Trøllheimen. Der det tidligere var jerngryter, flatbrødkomfyr, bakstefjøler og klesstamper er det nå kommet elektrisk lys og oppvarming, innlagt varmt og kaldt vann, vaskerom og tørkerom, ei trivelig peisestue. Eldhuset tilhører Bårdsgaarden, halvannen mils vei fra Lønset i Oppdal. Gården ligger i utkanten av Trøllheimen og er et ypperlig utgangspunkt for fotturer i dette mektige fjellområdet.

Eldhuset på Bårdsgaarden ble pusset opp og tatt i bruk som selvbetjeningshytte i mars 1977. Etter at hytta på Kåsa like nedenfor Bårdsgaarden ble nedlagt, måtte Turistforeningen se seg om etter et alternativ i nærheten, og valget falt altså på Bårdsgaarden, som ligger høyt og vakkert til oppe i lia. Det ble inngått leieavtale med eierne, Marit og Harald Berdal, som sørget for nødvendig oppussing og isolering av eldhuset.

Resultatet ble en selvbetjeningshytte av svært god standard. Den har ti sengeplasser fordelt på to rom. I nødsfall kan det bli noen ekstra plasser på flatseng og sofabenk i peisestua.

Kjøkkenet er romslig, her kan fjellvandreren selv stille seg et varmt måltid mat — hermetikk og de nødvendige matvarene finner man i kjøkkenhyllene. Peisestua har fått nytt panel på veggene, og det er satt inn nye vinduer over hele huset. Samtidig har man forsøkt å bevare mest mulig av det gamle preget på huset. Særlig de som rager litt i høyden får stadig merke dette — mang en fotturist har pådratt seg mer enn én kul i holdet etter sammenstøt med de lave takbjelkene.

— Gården ble bygget i 1652 av min tipp-tipp-tipp oldefar. Jeg vet